

Srijeda, 25.03.2020.g.

"Navještaj Isusova rođenja (Luka 1,26-38)

Duše Sveti, molim Te da mi daš snage da kroz ovaj Lectio Divina

budem bolja osoba i da mi daš ljubav koju si dao Mariji.

Bože, hvala Ti što si nam dao Svoga Sina da nam pokaže ono

dobro u svijetu i što mi svaki dan pružaš ljubav, sreću i brigu za

druge.

Pročitala sam tekst o navještenju Isusova rođenja. Izabrala sam

taj tekst jer je u meni probudio pitanja: "Što bi se dogodilo da je

Marija odbila anđela?" i "Koliku je žrtvu ona podnijela za nas?".

Shvatila sam da je ona svoju budućnost na neki način stavila "na

kocku" za sve nas, ona tu nije mislila na sebe i kakvu korist će

imati, nego na sve nas i našu korist.

Ona se u početku bojala, ali nije odustala, a to i mene potiče da

kada sam u strahu i kada mi je teško ne odustanem i ne

pokleknem na tom "ispitu", nego iz "ponora" izađem još jača i

snažnija.

Evo, Isuse, hvala Ti što se boriš sa svim mojim manama i što si

uvijek, i bit ćeš, moj najbolji prijatelj koji me nikada neće

napustiti.

Hvala i tebi, Marijo, što si bila jaka i donijela na svijet nešto

najvrednije."

Tražeci vijesti o pandemiji koronavirusa, naišao sam na gornji tekst koji je

napisala Anamarija Carević, djevojka predivna srca, jedina poginula u

potresu koji je ovih dana pogodio Zagreb. To je bio tekst njezine zadaće u

povodu blagdana Blagovijesti kojeg danas slavimo.

Kao i onda kada sam ga prvi put pročitao, tako i sada, teku mi suze. To

nisu suze žalosti, jer njih već godinama ne plačem, nego suze Božje

milosti, suze koje mi potvrđuju da je u svemu tome i Gospodin Isus.

Na kraju, kada sam pročitao cijeli tekst, samo sam zamolio dušu te drage

djevojke da moli za mene i sve nas.

Jer, onako kako ja doživljavam taj dobri duhovni svijet iza naše

ovozemaljske smrti, draga Anamarija već je u naručju svojeg i našeg

Spasitelja.

To su mi samo potvrdile njezine zadnje rečenice zahvale iz sastavka koje

je uputila Gospodinu Isusu i Mariji:

"Evo, Isuse, hvala Ti što se boriš sa svim mojim manama i što si

uvijek, i bit ćeš, moj najbolji prijatelj koji me nikada neće

napustiti.

Hvala i tebi, Marijo, što si bila jaka i donijela na svijet nešto

najvrednije."

Koje ljepote u tim zahvalama, koje iskrenosti radosnog srca koje vjeruje!

Još sam posebno bio sretan što sam kroz tekstove, koje sam o smrti te drage djevojke pročitao, vidio da su njezini roditelji dopustili da se objavi i ovaj tekst, i njezine slike i druge informacije o njezinom životu.

To mi je samo potvrdilo da je dobar plod, Anamarija, "pala" sa dobrog stabla, svojih roditelja.

Osjećam da su oni svoju Anamariju doživjeli kao Božji dar u njihov brak i da su prihvatili da ju taj isti Bog, kada će on htjeti i kada će doći njezino vrijeme, ponovno uzme k sebi.

U ovim trenucima straha i tjeskobe, koji u nama potiču sotona i njegovi zli

demoni, Gospodin Bog nas ne pušta same i daje nam razna svjetla i

ohrabrenja.

Tako osjećam da je učinio i sa ovom zemaljskom smrću drage Anamarije.

Da nam njezin život, njezina vjera i predanost Gospodinu Isusu i Mariji

budu nada, radost i svjetlo s kojima ćemo razgoniti strah i tjeskobu kušnji

u kojima se svi nalazimo.

Hvala Ti, moj preljubljeni Gospodine, za dragu Anamariju!

Presveta Djevice, moli za nas!

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE!

